

RDEČI PRAPOR

Izhaja v Ljubljani vsak dan opoldan.

Naročnina za avstro-ogrske kraje mesečno 2 K, za Nemčijo 2-25 K, za Ameriko 2-75 K.

Posamezna številka 10 v.

Reklamacije so poštne proste. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. Inserati. Tristopna petit-vrstica 26 vin. za enkrat, 12 vin. za dvakrat; večkrat po dogovoru.

Glasilo jugoslovanske socialne demokracije.

27. številka

V Ljubljani, v soboto, dne 20. aprila 1907.

Leto X.

NASLOVA: Za dopise, rokopise za list: Uredništvo »Rdečega Prapora«, Ljubljana. — Za denarne pošiljave, naročila na list, reklamacije, inserate i. t. d.: Upravništvo »Rdečega Prapora«, Ljubljana, Frančiškanske ulice številka 8/I.

Nekaj malkontentnih uradnikov.

Za socialno-demokratske kandidate je glasovalo v drugem razredu nekaj klerikalcev, nekaj Nemcev (morda tudi nekaj Kitajcev, Hererov, Patagoncev), pa nekaj malkontentnih uradnikov. Tako je poročal »Slov. Narod«.

»Slov. Narod« je vedno izvrstno informiran in kar piše, je zlata resnica. Vsak uradnik, ki je glasoval za Dermoto in Kristana, je prišel najprej z uljudnim poklonom k njegovemu poročevalcu in mu je zaupno naznanil: Jaz sem malkontent.

Danes pa smo osramočeni pred vsjo javnostjo. Vsi čitatelji »Slovenskega Naroda« vedo, česar ni mogel doslej slutiti nihče: Med ljubljanskimi uradniki so malkontenti. Bog pomagaj, kako je to mogoče?!

Toda — razmislimo malo. Kdo je glasoval za liberalne kandidate? Marsikdo drugi in pa pač — zadovoljni uradniki. Vsekakor; po pisavi »Slovenskega Naroda« ni dopustno drugo tolmačenje. Sedaj pa se obrača stvar in mi smo na vrsti, da se čudimo. Kaj je v Ljubljani res še kaj takih bitij, ki se jim pravi zadovoljni uradniki?...

Zadovoljnih uradnikov v sedanjih razmerah! Ljudje, ki pišejo kaj takega, pač nimajo pojma, kako živi uradnik v Ljubljani. Smelo trdimo, da je še položaj mnogih delavcev boljši kakor naš in da je ogromni večini uradništva skoraj obupati. Visoki činovni razredi seveda nimajo vzroka za pritožbe. S svojimi dohodki si že lahko tako uredijo življenje, da izhajajo, čeravno se jim tudi ne izpolni vsaka želja. Ali nižji razredi so trpini, da jim ni kmalu enakih, in najhujše je, da je po sedanji situaciji tudi težko upati na izdatno izboljšanje v kratkem času.

Ljudje, ki ne živijo med nami, vidijo samo fiste plače, ki so na papirju. Saj tudi niso kdove kako velike, ali po pisanih številkah zna malokdo prav soditi. Kar tiči doma za temi številkami, se skriva pred javnostjo, ker je vsakoga sram pokazati, kako slabo se mu godi.

Včasih se je reklo, da daje inteligenca pravico do boljšega materialnega življenja. O tej pravici ne opazijo uradniki ničesar, pač pa vedo, da so morali stradati kot dijaki; tolažili so se, da bodo rešeni, ko dobijo službo, a danes vidijo, da je včasih v službi še hujše. Ako ima uradnik še posebno srečo, da mu narašča družina vsako leto za eno glavo, tedaj je zemeljskega veselja kmalu konec.

Da mora živeti skromno, temu se mali uradnik kmalu privadi. Prav malo najdete v Ljubljani uradnikov, ki bi stanovali tako, kakor se navadno misli, da stanuje naš stan. Da se v kuhinji ne vgnezdijo luksusi, za to skrbijo naše žene, ker ne gre drugače. Uradnike, ki bi zahajali v gostilne, se lahko sešete na prste; celo kavarna, ki je kulturna potreba modernega človeka, ni zelo v navadi. Pa bi se končno vse to prebilo. Ali tudi za absolutne potrebe ne zadostujejo dohodki. Kakor narašča draginja, tako reformira jedilni list in peius, mnoge žene so prave umetnice v adaptiranju očetove in svoje obleke za otroke. Pa vse

to ne zadostuje — pride čas, ko je treba vzeti prvo posojilo, ko se ga mora vzeti, ker ne gre drugače. In tedaj mora biti zadovoljnosti konec. Če se prišteje vsem drugim izdatkom še obresti in odplačevalne obroke posojila, je mizerija gotova, tako gotova, da se je nikoli ne bomo rešili brez kake temeljite remedure. Če bi se bilo pomaknilo Ljubljano v drugi razred, bi bilo to nekoliko za leglo. Če bi se...

»Slovenski Narod« se torej moti. Malkontentni uradniki niso bili zlomek socialističnih volilcev. Ogromna večina uradnikov je malkontentna, pa če jih ni mnogo več glasovalo za socialno-demokratske kandidate, tedaj le zato, ker so uradniki navsezadnje vendar precej konservativen voz. Toliko let smo vlekli liberalni voz, pa se zdi marsikomu čudno, da bi izpregel. Ali tega naj nihče ne misli, da je bilo zadnje glasovanje zanesljivo znamenje. Časa je polna, le znane zadnje kapljice se manjka. Na večno potrpežljivost uradništva naj se ne zanašajo. Ljubljanski uradnik.

Barbarstvo v imenu svetega reda.

Povsod je enako: Naj je dežela nemška, ruska ali romunska — kjer se izroči javno moč militarizmu, tam zavladava krvava brutalnost, kjer »pacifira« kapitalistična država, tam je barbarstvo. Vsa kultura, vsa etika, vse krščanstvo ne prepreči tega. Romunski vlastodržci in oficirji so gotovo dobri patriotje in verni kristjani. In vendar uganjajo grozovitosti, da bi moral človek, ki jih čita, obupati nad vso človečnostjo. Ko so kmetje podivjali, so bila vsa njih nasilstva razumljiva: Živeti niso mogli več, vsi, ki bi imeli skrbeti za blagor ljudstva, so jih izdali, zatirani so bili tako, da jih je morala zapustiti trezna sodba. Družba, ki jih je izkoriščala, jim ni dala izobrazbe, beda jih je posurovila, psihologijo kmečkega punta se pojmi lahko.

Ali kako naj se razlaga grozodejstva, ki jih je počela soldateska po poročilih romunskega dnevnika »Adeverul«? Kako tolmačiti divjaško razsajanje tistih, ki jim je bila naloga, rešiti red in varovati mir v tistih, ki živijo na višavah, ki so polni vere, ki so uživali izobrazbo in oliko, pa končno podivjajo kakor zblazneli ljudožrci?...

Pripovedi imenovanega lista so skrajno žalostni dokumenti obstoječe družbe... V vas Vjaš, kjer ni punta, ker so kmetje premožni, pride 60 fantov iz sosesčine, ki zažgo tri skladišča. Vaščani se zbero pa jih poženejo. Tri dni pozneje pride oddelek infanterije skozi vas; stotnik opazi dim iz pogorišča in odide k zakupniku, ki mu izroči listo najpremožnejših kmetov, češ, da so oni zažgali skladišča. Kmetje slišijo to in zbeže v strahu v gozd. Samo starci ostanejo v vasi. Stotnik jih pokliče na občino, da jim prebere vladni manifest. Ko pa pridejo, pograbi vojak takoj tiste, ki jih je zakupnik zapisal, pa jih uklenejo. Med njimi je 82 letni Contantinescu, ki je bil učitelj, mestni svetnik, obč. sodnik. Ta se pritoži, stotnik se zadere nanj: »Ne laži! Drži gobec, sicer te poljubi palica.« V verigi jih odženejo v Patulale. Tam se hoče stotnik pritožiti polkovniku, ta pa ga udari s pestjo v obraz: »Molči, stari pes! Naučim te, kako se požiga.« Pošljejo po huzarje, da ustrelje jetnike. Za Con-

stantinesca prosi zakupnikov uradnik milosti, stotnik pa pravi, naj se rajši obvaruje njegovega 16 letnega sina. Tako so razven tega mladeniča postreljali vse, on pa je moral gledati, kako so mu ubili očeta. Potem je zbežal čez drn in strn in je bil 8 dni kakor brez pameti...

Drugi dan pride zakupnik s huzarji v Vjaš, polovi osem kmetov in jih da postreljati. Dan pozneje so ustrelili še štiri kmete. Izmed vseh pobitih so se samo 3 udeležili požiga. Enega so privlekli iz bolnišnice pa so ga ustrelili. Tedaj so kmetje v strahu začeli plačevati zakupniku velike svote ter mu dajati konj, krav i. t. d., da bi si ohranili življenje.

V Coreovi so častniki na svojo pest ustrelili popa in občinskega tajnika. V Menciaci je naletel častnik na pet ljudi, ki so se pogovarjali o nemirih drugih krajev. Vseh pet so ustrelili. V vasi Garla Mare so častniki sestavili »vojno sodišče« iz dveh grških krčmarjev, dveh zakupnikovih priganjačev in petih bogatih kmetov. Ustreljen je bil župan, ker je pripadal drugi stranki in 15 kmetov. V Patulek je bilo ustreljenih 20 kmetov, v Cioboreni župan, v Podu Grosulni pop in mnogo kmetov.

V Coreovi so zaprli popa, pa so ga zopet izpustili kot nedolžnega. Komaj se je vrnil v vas, so prišli orožniki in vojaki njega, obč. tajnika in še enega vaščana ter so jih spravili na voz, češ, da morajo priti v okrajno mesto. Čim je bil voz izven vasi, je ukazal lajtnant ustaviti in ustrelili so vse tri...

In tako se je godilo na vseh koncih in krajih.

Vse te strahote so nov dokaz, da je zlasti v nemirnih časih dvojno nevarno, izročati moč nad življenjem in smrtjo izjemnim instancam in militarizmu, pa tudi dokaz, da nima obstoječa družba, ki se neprenehoma baha s svojo kulturo in s humanizmom, prav nobene etične podlage. Organizacija brutalnega bogastva, ki združuje kakor zverine v gozdu, pa davi in kolje, čim je pride le vinarček v nevarnost. Kdo naj se ogreva za tako krasen »red«?

Politični odsevi.

Cesar v Pragi. Cesar se je podal na štirinajst-dnevno bivanje v Prago in stanuje v kraljevem Hradčinu; s tem je postala Praga, poleg Dunaja in Budimpešte tretja prestolnica monarhije in stremenje čeških meščanskih strank, da se da avstrijski cesar kronati za češkega kralja, se je približala za korak svojemu uresničenju. Združitev čeških dežel v državno enoto pod okriljem habsburške monarhije — to je bilo življenje političnega življenja na Češkem. Sprožilo je ta historični državno-pravni program češko fevdalno plemstvo, kateremu se je zdela češka država edini možen način uspešne konkurence z nemškim centralističnim plemstvom v boju za vpliv na krono. Meščanske stranke sprejele ta od plemstva iztuhtani program in mu dala nacionalistično primes: v okvirju historične češke države zagotoviti češkemu narodu obstanek in ga s počasnim čehiziranjem sudetskih Nemcev krepiti in večati. — Ta program je bil zapeljal staročeške politike, da so v državnem zboru vodili abstinenčno politiko ter s tem manifestirali inkompetentnost dunajskega drž. zbora. Ta program je svoječasno rodil veliko napetost med krono in Čehi, in ko je cesar v letih šest-

Sodrugim in somišljenikom, spominjajte se volilnega sklada!

desetih obiskal Prago, so Čehi trumoma zapuščali mesto in prirejali izlete v okolico. — Danes češko državno pravo ni več aktualno: plemstvo je izgubilo z demokratizacijo države svoj interes na njem, ker splošna in enaka volilna pravica in z njo regenerirani parlamentarizem odpira žalostne politične izgleda plemstvu in tudi nacionalistične buržoazije koprnjenje po samostojni državi se je z novo preuredbo močno ohladilo, kajti upi na raznarodovanje, upi na velik političen upliv so tudi zanjo splavali po vodi. Aktualna politika se spet povrača na Havličkov program, ki narodnega obstanka ne gleda v praznih simbolih in državnih formah, temveč v živi notranji moči, na program, ki si ga je osvojila socialno-demokratska stranka. — Dasi je ministrski predsednik Beck te dni določno izjavil, da cesarjev poset Prage nima nikakega političnega ozadja, vendar se na vseh straneh ugiblje o političnih motivih. Gotovo je, da je cesar hotel s svojim potom v Prago podeliti »narodno kompenzacijo«, za svoj lanski obisk nemške razstave v Libercih. Jako verjetno je tudi, da je obisk nekaka gotovina mladočeški stranki, ki je izgubila že mnogo tal pod nogami, za službo, ki jo je opravljala pri volilni reformi. Ta »narodno-politični« uspeh naj bi v glavah čeških volilcev zbrisal politične grehe, s katerimi se je stranka tekom let diskreditovala; hkrati pa naj bi zbližal mladočeško stranko, ki živi itak v obilni meri od vladne milosti, še v tesnejše prijateljstvo z vlado za prihodnost. — Končno naj bi cesarjev obisk — to se je čutilo ob vseh prilikah — pripravljaval češko-nemško spravo. Čas zato je silno neugoden. Vodilne meščanske stranke, ki črpajo svoje politično življenje iz narodne misli, še v večji meri iz narodnih fraz, so sedaj tik pred volitvami gluhi za spravne pesmi in si ne dajo izvitih tega edinega orožja iz rok in prepustiti politični teren radikalnejšim skupinam.

Petrov vinar se bode poslej smelo nabirati po Ruskem, tako se naznanja iz Peterburga. Doslej je bilo to prepovedano, torej najlepša harmonija med katoliškim »krstjem miru« in ruskim carjem krvnikom. Kaj bi dejal Kristus?

Druga дума. Sovražniki ruskega konstitucionalizma so se uračunali, pričakujoč, da bo druga дума sledila nepremišljeno radikalnemu nastopu prve dume. Napredne stranke: socialistična levica in kadetsko središče dobro vesta, da se mora ruski parlament le s premišljenim in mirnim delom vkoreniniti v političnem življenju. V tem spoznanju vravnavaajo z občudovanja vredno mirnostjo svoje razmerje do vlade; odstavile so se vse kočljive reči, ki bi utegnile uničiti mlademu parlamentu življenje in jih predložili na poznejši čas, ko bo ruska дума s pozitivnimi uspehi in s pozitivnim delom za seboj predstavljala tako važen član ruskega političnega življenja, da si absolutistični življenji niti drznili ne bodo izpodkopavati ji življenje.

Delavci iz Trsta in okolice!

Prihitite v velikem številu na

volilni shod

ki bode

v soboto, dne 20. aprila t. l.

ob 8. uri zvečer

v veliki dvorani delavskega doma

ulica Boschetto št. 5, II. nadstropje.

Govoril bode sohr. Iv. Regent o dnevnem redu:

Tržaški Slovenci in državnozbornske volitve.

Nihče naj ne manjka!

Domače stvari.

Dr. Ivan Tavčar pride v nedeljo na liberalni shod, kortsirat za Hribarja. To utegne biti zelo zanimivo, zlasti ako bodo poslušalci kaj radovedni. Dr. Tavčar bi n. pr. lahko povedal: Kaj se mu zdi, da bi Hribar rad vstopil v Šustersičev klub? Kaj sodi on, ki stoji na podlagi liberalnega programa, o programu, čegar napis in vsebina je Hribar? Kaj meni o poslancih, ki ne znajo poljsčine? Kako se ga dotika Hribarjev molk o šoli, cerkvi in državi? — S skupnim nastopom Hribarja in Tavčarja hoče vodstvo liberalne stranke demonstrirati nekaj, česar ni: Soglasanje obeh voditeljev. Pred misletimi poslušalci se jim to nikoli ne posreči, kajti znano je, da sta Tavčar in Hribar ne le različna, ampak kar nasprotna politična tipa. Tavčarju je vodilno geslo: »Dol s popi!« Hribar se nikoli ne odvadi koketiranja s klerikalci. Tavčar je predvsem liberalec, seveda liberalec stare šole, Hribar je deklamator slovanske fraze. Mnogo političnih napak je zagrešil dr. Tavčar, ali kar se tiče klerikalizma, je človek pri njem vedno vedel, pri čem da je; Hribar ima pa najrajši nujne opravke daleč od Ljubljane, kadar bi se bilo treba bolj odločno izreči o klerikalizmu. In vendar je v

liberalni stranki antiklerikalizem najvažnejša točka, skoraj edina, s katero utemeljuje potrebo svojega obstanka. Prav v tej točki se voditelja ne ujemata — kaj torej?

Natančno 45 socialističnih glasov je našel »Slov. Narod« v drugem razredu. Tajne volitve — hm! Imeti mora res izvrstne zveze. Morda so liberalci postali spiritisti. Kaj pa poreče gospod Grošelj o takem razvoju?

Navadna »Narodova« laž je bajka, da so se »socialno-demokratski voditelji« pri občinskih volitvah fraternizirali s klerikalci in jim obljubovali, da bodo 23. maja glasovali za Kregarja. Dne 23. maja bodo imeli socialni demokratje svojega kandidata, pa se jim nič ne bo treba odločati med Hribarjem in Kregarjem. Če je pa »Narod« slišal kak dovtip, pa kuje iz tega razne kombinacije, je to značilno za kvaliteto njegovega poročanja. A kaj se sploh ujeda nad socialnimi demokrati, ko bi stal Hribar ne z eno, temveč z obema nogama v klerikalnem Šustersičevem klubu, ako — bi bil izvoljen in — ako bi ga tam sprejeli? Le njemu naj čita levite o fraterniziranju s klerikalci.

Nič ni resnice na tem, da bi bil župan Hribar »Obrambno zvezo« kaj prosil ali ji kaj obljubil, pravi »Slov. Narod«. Lepo. Vendar je nekaj nerazjasnjene na stvari. »Obrambna zveza« je hotela postaviti kandidate za občinske volitve; to je gotovo. Deputacija je bila pri županu, tega tudi »Narod« ne taji. A ko se je vrnila od njega, ni bilo več njenih kandidatur. Ali se vam ne zdi, gospoda, da se je moralo vendar nekaj zgoditi na avdijenci?

»Slovenski Narod« ima poročevalce! To se mora reči! V številki z dne 16. aprila poroča o klavnem liberalnem shodu v Zireh takole: »Predsednik g. notar Pegan iz Idrije je pozdravil navzoče in takoj zaključil shod, ker je bil sklican za volilce, ne pa za ženske in otroke«. — Kdo se ne smeje? — Vsakdo — kdor je bral v sobotnem »Narodu« (dne 13. t. m.), da so vsi Žirovci za liberalnega »neodvisnega kmeta«. Za »neodvisnega kmeta« je v Zireh agitiral poleg »Njega« (župana Ivana Hribarja) tudi Dragotin Hribar! Sami »neodvisni kmetje!«

Druga plat. Iz Trsta nam pišejo: Italijanskemu značaju Trsta preti nevarnost. Od koga? Od socialnih demokratov. Kdo pravi to. Vodja italijanske nacionalne stranke dr. Venezian. V ponedeljek na shodu povabljenih volilcev in nevolilcev je bruhal strup in žolč nad socialiste, brezdomovince, narodne izdajalce in zatajevalce materinega mleka, ki se družijo s Slovenci, da bi zatrli italijanstvo v Trstu. Bila je prav tista melodija, ki jo poznamo tudi od naših narodnjakov. Ampak vprašamo se: Kaj napravijo socialisti pravzaprav iz tega ubogega Trsta? Slovencem ga hočejo vzeti, da bi ga dali Italijanom, Italijanom ga pa jemljejo, da bi ga dali Slovencem. Slovenski socialisti so zamaknjeni. Italijanočili, italijanski socialisti so fanatični Slavomani... kaj bo iz tega? Rybar in Venezian se morata vsekakor združiti, da rešita to zamotano vprašanje. Morda najdeta še kakšega tehniko, ki bi ga znal mehanično porabiti in tedaj bi bil perpetuum mobile gotov.

»Edinost« je pisala z debelimi črkami, da so sklenili tržaški socialisti kompromis z italijansko nacionalno stranko (liberalne več.) »Narod« je slastno ponatisnil to laž. Mi smo jo demantirali z vso potrebno odločnostjo. Boj, ki ga vodi Venezianova družba proti socialnim demokratom, se posebej pobija trditve »Edinosti«. Ali je morda tržaški list že povedal, da se je zmotil? Kaj vé »Edinost«, kaj je časnikarska lojalnost! Njen molk priča, da se sploh ni zmotila, ampak si je nalašč izmislila debelo laž, saj njena plemenita sredstva posvečujejo njeni plemeniti nameni. Za silo najde »Edinost« še vedno kak argument, da napada socialne demokrate. Sedaj vprašuje, zakaj niso govorili v nedeljo na shodu v gledališču Rossetti italijanski socialistični kandidatje slovensko. No — iz usmiljenja, ker sicer »Edinost« ne bi vedela več kaj vpraševati.

Sodrug Pagnini je govoril na nedeljskem shodu v Politeama Rossetti tudi o italijanstvu ter je pobijal zgodovinsko nevednost Veneziana o »privandranju Slovencev«. Dejal je, da bi bila ponosna italijanska kultura zelo klavrna, ako ne bi bili slovenski delavci delali, da se je mogla kultura mirno razvijati. Tako govori »šovinistični« italijanski socialist. O tem seveda »Edinost« ne zine besedice, ker bi udarila sama sebe po zobeh.

»Piccolo« se je spravil nad sodruga Kristana, ki je na tržaški binkoštni konferenci 1905 zastopal mnenje, da bi bili na nameravani italijanski univerzi v Trstu priporočljivi slovenski katedri. »Lavoratore« mu je dal pošteno po prstih. Mi se zaradi »Piccolovega« pisarjenja ne bomo vznemirjali.

Volilni imeniki.

Trst. Socialno-demokratska stranka je vložila 1435 reklamacij za sodruga, ki niso bili vpisani. 340 reklamacij je naredila, da se izbriše nevolilce, ki so bili vpisani.

Iz stranke.

Tržaški »Lavoratore« je z včerajšnjim dnevom začel izhajati dnevno. Tako imajo tudi italijanski sodrugi svoj dnevnik.

Dopisi.

Višnja gora. V našem okraju je preteklo že več let, odkar se je pokazal kak klerikalni gospodek na shodu. Ker je pa državnozbornske volitve pred durmi, si je mislil gospod Povše, pa grem pogledat enkrat tudi kmete v Višnjo goro. Na cvetno nedeljo jutraj poslušamo občinskega slugo pred cerkvijo, kje je spet kak grund na prodaj, ker so ga zarubili; ali glej, on kliče: »Kmetje, dne 7. aprila pride gospod Povše k nam obdržati shod, pridite gotovo vsi!« Tako je tudi še 30. marca klical. Agitacija je bila velika, a kljub temu se je udeležilo komaj 150 kmetov shoda. Predsedoval je župan Omahaen iz Dednega dola, kateremu je pa moral poprej župnik napisati na papir, da je prebral pozdrav. Gospod Povše je pripovedoval, da bo vse ceneje za kupiti, pa vse dražje za prodati, ako ga izvolijo. Naredil bo tudi, da ne bodo vaši sinovi smeli v Ameriko, da vam bodo doma pomagali; kmetje so pa med sabo šepetali: »Saj to me vsaj reši, da je Franci v Ameriki.« Pripovedoval je tudi, kako je družina ošabna, kakšno plačo hoče imeti in se še ne dobi lahko; on pravi, jaz grem na polje in si vzamem pod pazduho tri hlebe kruha in par kil slanine, pa jim mečem, če hočem, da mi ostanejo. (Menda bo tudi kmetom, ako ga bodo volili, vsakemu nekaj slanine z Dunaja poslal.)

Miha Omahaen je pa bral zopet nekaj prošenj, da naj se hiše na stroške dežele ne zidajo s turnčkom, kakor deželni dvorec v Ljubljani. Ako bi on bil poslanec, bi po Ljubljani vse turnčke dol zbil. Obrtnikom je Povše obljubil, da jim bo iz Ljubljane pošiljal naročila.

Seveda obrtniki so se mu smejali, ker vedo, da je v Ljubljani dosti obrtnikov. Pravil je tudi o nekih 6000 glid., da jih bo razdelil, da jih je dobil od dežele.

Ljudje mi očitajo graščino; kmetje, ali ni lepo, da imate kmečkega sina kot graščaka? Saj nisem bogat, saj imam samo tri graščine in nekaj okoli sto glav živine. To je vendar lepo za kranjskega kmeta. Žene so pa zunaj vpile: »Kdor ni danes na shodu, je vsak jeberalec, in mi se bomo zamerale tiste jeberalce.«

Ko so šli kmetje domov, so dejali: »Ta se je iz nas delal norca, potem pa misli, da ga bomo šli še volit. Graščaka pa že ne bom volil.«

Tako smo tudi mi Višnjegorčani srečni, da dobimo vsakih 6 let eno panoramo.

Zagorje ob Savi. V nedeljo, dne 21. m. m. nas je obiskal tudi klerikalni kandidat Povše. Štiri tedne so gosp. fajmoštri in kaplani v Zagorju, Čemšeniku, Kolovratu, Sv. Lampertu in Sv. Gori kakor tudi v Polšniku oznanjevali, da pride gosp. Povše v Zagorje. Razdelili so med svoje somišljenike okrog 1800 vabil na imena. Vsi mežnarji in organisti, pa zagorski Češnovar in fajmoštrov bratec so se potili po hribih in dolinah, da so raznesli vabila in obenem tudi pobožnim ženicam žugali s smrtnim grehom, če se njih moške ne bi udeležili zborovanja v Mihelčičevem salonu. Shoda se je udeležilo po tej veliki agitaciji okoli 130 mož, med njimi sedem duhovnov, 8 mežnarjev iz far in podružnic, in iz radovednosti so si tudi naši sodrugi preskrbeli okoli 30 vabil, tako da bi se smelo računati do 80—90 kmečkih volilcev. Iz Zagorja se jih je udeležilo okoli 20. Shod se je začel eno uro pozneje, kakor je bil sklican, ker so čakali ljudi in letali okoli, da bi pripeljali gospodje iz sosednih hribov svoje backe. Čemšeniški kaplanček je hodil pred salonom gorindol in klical notri mimo gredoče kmete, ki so se mu pa smejali na vse grlo. Mnogo kmetov je tudi med zborovanjem odšlo in so dejali: Tega pa jaz že ne bom volil, saj je graščak, saj ni kmet, kakor so gospod doma rekli.

Gospod Povše je pripovedoval, da napravi ljudska stranka v bodočem parlamentu zakon, da ne bodejo smeli iti kmetje in delavci v Ameriko in na Prusko (torej poginiti v domovini je po njihovem boljše, kakor pa iti po kruh). Pripovedoval je tudi, da bo preskrbel, da se bodo zaprle meje, da ne pride živina iz Srbije, in če tudi velja meso več, kakor danes, kakor tudi da se splošno poviša colnina na kmečke produkte. Vse drugo ni bilo nikakršnega pomena, mož je pač vezal klerikalne otrobe.

Od inteligence se ni nihče drugi udeležil, kakor zagorski nemčur Mihelčič in liberalci Zimmermann iz Zagorja.

Ker pa se je zborovalo za zapriimi vrati in je imel vstop samo tisti, ki je imel vabilo, pri nas pa ljudje niso tega vajeni, je prišlo tudi nekaj delavcev in mladih fantov, ki bi se bili radi udeležili zborovanja. Ker pa je stal pri vratih krščanski policaj Česenovar in gostilničar Gerčar, katerega so si steklarji dobro zapomnili, se jim ni dovolilo vstopa, in dali so si duška s tem, da so jih pozdravljali, ako je prišel teh gospodov kateri iz dvorane. Končno pa se je nabralo zunaj precej ljudi, ki so pri odhodu gosp. Povšeta pozdravljali s klicem »Živio, Cankar!«

Tako je končala klerikalna komedija; shod je pokazal, da 14. maja ne bode par ducatov glasovalo za Povšeta po celi dolini.

Iz Hotederske. Prvi socialnodemokratski shod v naši vasi 14. t. m. se je zbralo ob 11. uri v kmečki hiši posestnika Nagodeta prav

lepo število volilcev iz Hotedersice, Novega sveta in Ravnika. Govoril je sodrug Anton Kristan iz Idrije o bodočih državnozbornih volitvah. Orisal je v krepkih potezah klerikalno stranko, pokazal na dela te stranke in na obljube, katerih je sedaj ob volitvah vsa polna! Orisal je tudi kandidaturu »neodvisnega kmeta« Grudna ter obrazložil program socialno-demokratske stranke, na katerem kandidira sodr. Josip Kopač. Zbrani volilci so burno pritrjevali govorniku. — Isti dan je lazil tudi Goštinčar po Hotedersici. Na 1/11. uro je imel sklican shod v — farovski veži! Govoril je o zajcu, da bo on skrbel, oziroma njegova S. L. S. da bo smel vsakdo streljati zajca, o prečastitih gospodih duhovnih, o sveti edinozveličani veri naših očakov. Ko mu je hotel sodr. Anton Kristan odgovarjati, napravili so najhujskani farski podrepniki velik šunder. Prišlo bi kmalu do pretepa — sodr. A. Kristan je pa to zabranil, pozvavši ljudi na socialno-demokratski shod v Nagodetovo hišo. — Zanimivo pa je, da je imel kandidat »Slovenske ljudske stranke« shod v farovski veži, socialni demokrat pa v kmečki hiši. Dva shoda sta bila sklicani, vršili so se pa štirje! Znamenito! Notar je ponujal kmetom — neodvisnega kmeta; župan Hribar iz Ljubljane mu je sekundiral, Žirovci pa so se izjavili za J. Kopača. — Revsetu iz Idrije, ki piše neumnosti v »Slov. Narod« — bode 14. aprila mogoče le pomagal k pameti!

Shodi.

Napovedani so:

Možganci pri Ptuj. V nedeljo, 21. aprila ob 10. uri dopoldne v gostilni gospoda Kostanjevca pri kolodvoru volilni shod. Dnevni red: Državnozborna volitve in naš kandidat. Poroča sodrug Vinko Vidmar iz Gradca.

St. Vid pri Ptuj. V nedeljo 21. aprila ob pol 1. popoldne volilni shod v gostilni gospoda Kranjca. Poroča sodrug Vinko Vidmar o državnozbornih volitvah.

Shod pri Sv. M. Magdaleni zgornji. V nedeljo se je vršil dobro obiskan shod, udeležilo se ga je nad 200 volilcev. Predsednikom je bil izvoljen sodrug Mihevc. Poročal je sodr. Petejan, ki je razložil pomen prihodnjih državnozbornih volitev za delavstvo. Nadalje je pojasnil glavne točke programa, socialno-dem. stranke, obsirno se je bavil z narodnim programom in narodno avtonomijo, ki jo zastopa socialna demokracija. Ravno v tem zmislu je govoril sodr. Mihevc. V italijanskem jeziku je govoril učitelj sodr. Dof. Sata, ki je napadal italijansko liberalno stranko. Govoril je tudi en narodnjak, ki je hotel pokazati Rybašu kot najboljšega zastopnika delavcev: vzbudil je veliko zmeha. Kandidatura Jernejčiča sprejeta z vsemi proti trem glasovom.

Treblj. V nedeljo popoldne dne 14. t. m. se je vršil shod soc. dem. stranke. Sodrug Bischoff je pozdravil navzoče. Poročal je sodrug F. Jernejčič. V daljšem govoru je omenil važnost državnozbornih volitev, ki se bode vršile vsled pritiska združenega proletarijata na podlagi splošne volilne pravice, katero moramo porabiti, da pošljemo v parlament poslanca-delavca, ki bo pod okriljem delavske stranke znal zastopati delavske in kmetске interese. Taka oseba je naš kandidat sodrug Anton Jernejčič. Temu govoru je sledil buren aplavz na socialno demokracijo in na našega kandidata. Nadalje je govoril še sodrug Škabar iz Kolonje, sodrug Bischoff in nazadnje še Jernejčič, ki so pozivali navzoče na vstrajnost in solidarnost do končne zmage.

Bane. Po shodu v Trebljah so se podali nekateri sodrugi s Franom Jernejčičem v našo vasico, kjer so improvizirali volilni shod v društveni gostilni, v kateri se je zbralo okolu 50 volilcev. Govoril je opetovano sodrug Jernejčič ob burnem ploskanju in odobravanju navzočih, ki so se izrekli za kandidaturu sodruga Antona Jernejčiča.

Trst. V nedeljo dne 14. t. m. se vršil v Politeama Rossetti velik, impozanten shod socialne demokracije, na katerem so se predstavili naši kandidati. Shod je otvoril dr. Pueher, ki je bil izvoljen za predsednika; podpredsednik je bil sodrug Kermolj. Kandidatom je množica priredila velikanske ovacije. Prvi je govoril sodrug Pitoni o razrednem boju, drugi sodrug Scabar o kulturi in delavstvu; sodrug Pagnini je sarkastično kritiziral izvajanja gospoda Venezziana na shodu narodne italijanske stranke, da je socialna demokracija sposobna za norišnico. Tudi sodrug Oliva je ostro napadal narodno italijansko stranko, ki hodi danes po svetu brez pridevnika »liberalna«. V slovenskem jeziku je, burno pozdravljen, govoril kandidat okolice sodrug A. Jernejčič.

Na to se je oglašil za besedo neki »republikanec«, ki je pozival delavce, naj se abstinirajo glasovanja, ker od parlamenta nimamo ničesar pričakovati. Mož je govoril baje zato, ker nima njegova stranka nobenih šans, da bi dobila kaj glasov, vsled česar ne postavi niti kandidatov, ter bi mu bilo všeč, da bi bili izvoljeni njemu bolj priljubljeni kandidati narodne italijanske stranke. Gospod »republikanec« misli, da je radikalen, če obrača hrbet

eni monarhiji, pa pozdravlja in se liže vladarju drugega kraljestva. No, ljudstvo mu je samo žvižgalo. Govoril je tudi neki anarhist o volilni abstinenci, toda tako nerodno, da je slednjič dobil zausnico, kar je bil vzrok, da se shod ni nadaljeval tako mirno, kakor poprej. Po kratkem govoru predsednika se je na to zaključil shod ob viharjem navdušenju in živio-klici na kandidate in socialno demokracijo.

Rojan. V nedeljo ob 11. uri zjutraj se je zbralo v gostilni pri Boletu kakih 100 oseb na volilni shod. Predsedoval je sodrug Jernejčič. Govoril je, aplavdiran, sodrug Regent, ki je v daljšem govoru raztolmačil koristi, ki jih ima delavstvo, če pošlje v državni zbor zastopnike, ki poznajo njegovo življenje in njegove potrebe, ter je nazadnje priporočal kandidaturu sodruga A. Jernejčiča. Na to se je oglašil k besedi gospod Godnik, ki je menil, da ne ve, čemu socialni demokratje govorijo proti narodni stranki, ko vendar ni res, da bi bila kapitalistična. Povedal je tudi, da oni skrbé za delavstvo in za slovenstvo, a ni znal povedati, kaj so naredili dosedaj. Na to je govoril sodrug Mihevc, ki je v kratkih besedah označil imenitno razne in posebno tržaško narodno stranko, ki ima vse drug namen, nego koristi revnim slojem.

Govoril je nato še neki neznani sodrug, ki je rekel, da ostane tudi v nadalje Slovenec; a da je pred vsem delavec ter more pred vsem podpirati, kakor vsi zavedni delavci, kandidata delavske stranke. Nato je repliciral g. Godnik, češ, da tudi on je delavec, pa vendar je za Rybaša, katerega pa je le slabo priporočal, kajti skoraj se je sramoval povedati, da bo vstopil v — klerikalni klub. Sodrug Regent je ožigosal pisavo tetke »Edinosti«; da če narodnjaki nočejo biti meščanski kapitalisti, so potemtakem kapitalistični podrepniki. Na to je predsednik zaključil shod o burnem ploskanju navzočih na našega kandidata.

Kontovelj. Socialna demokracija je sklicala za nedeljo volilni shod, katerega se pa vsled slabega vremena ni udeležilo toliko volilcev kakor je bilo pričakovati, kajti bil je sklican na prostem. Na shod je prišlo tudi nekaj razgrajčev s Proseka, katere je nasuntal gospod Josip Štoka skupno z nekimi drugimi gospodi, katerih imena hranimo, da jih naznanimo oblasti, ker so prestopile § 15 volilnega zakona. Govorila sta sodruga Kermolj in Jernejčič o delavstvu in volitvah. Na to so pričeli razgrajči vpiti, dokler ni govoril politični otrok (ki ravnokar izdeluje program narodne stranke), bivši komponist dr. Mandič, ki misli, da bo s svojim doktoratom igral politično vlogo Petra Svaiča. Shod se ni vršil, kakor ga opisuje »Edinost« mirno in s klici na Rybaša, marveč je bilo večje število naših, ki so klicali »Živio, Jernejčič« in ki so bili jako užaljeni, da so uprizorili narodnjaki kraval. Gospodje narodnjaki naj vedo, da ni bilo to navsezadnje nič kaj tako impozantnega kakor shod v Križu, kjer so naši sodrugi poslušali vaše neslanosti čisto mirni in ste sami krivi, če so šli potem iz dvorane.

Društvene vesti.

Podružnica »Spodnja Šiška« sploš. strokovnega in pravnega društva za Avstrijo sklicuje v nedeljo dne 21. t. m. ob pol 9. uri dopoldan v gostilni gosp. Vodnika v Spod. Šiški štev. 89 svoj letošnji redni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora. 2. Poročilo odbornikov. 3. Volitev novega odbora. 4. Raznoterosti in 5. Predavanje. Sodrugi člani, udeležite se tega velevažnega zborovanja polnoštevilno in pokazite svojo zavednost!

Socialni pregled.

Kleparji v Ljubljani so stavili zahteve. Delodajalci so definitivno dovolili 5% priboljška na plači in ob sobotah ob petih sklep dela. Pomočniki nato vendar še zahtevajo 10 odstotkov in pa primerno stavbno doklado. Ker so zahteve tako minimalne in so nekateri mojstri že vse dovolili, upamo, da se ta spor poravna mirno, dasi še ni docela končan.

Najnovejše vesti.

Celovec, 19. aprila. Stavka mizarjev je končana uspešno za pomočnike. Trajala je 5 tednov.

Gorica, 19. aprila. V nedeljo dopoldne je **protesten shod** zaradi aretacije sodruga Ropasa. Shod, na katerem je govoril Ropas, je bil že pred 7 tedni. Toliko časa je rabila denunciacija, da je dozorela.

Drnaji, 19. aprila. Včeraj je sestala strokovna komisija, da pripravi železnična vprašanja nagodbe.

Dunaj, 19. aprila. Ministrstvo je odobrilo odredbe, ki jih je sklenil proforski zbor dunajske pravne fakultete. Odredbe preminjajo učni red začasno, dokler se pravne studije temeljito ne reformirajo, slušateljem se svetuje, da napravijo prvi izpit že po treh tečajih. V četrtem tečaju se uvedeta predavanja sociološke ali držav-

nozorske stroke in predavanje iz gospodarske stroke. Profesorji rimskega, nemškega in kano-ničnega prava se bodo v svojih predavanjih ozirali na obstoječe avstrijsko pravo.

Linec, 19. aprila. Ožje volitve v 3. razredu obč. sveta med nacionalci in soc. demokrati se socialni demokrati niso udeležili.

Moravska Ostrava, 19. aprila. Rudarska stavka se razširja. Tudi Novi rov tvrde bratje Guttmann v Lazih se je pridružil stavki, ravno tako Albrehtov rov avstr. rudniške in plavžarske družbe.

Budimpešta, 19. aprila. 300 delavcev »Prve bud. paromlinske družbe« je stopilo v stavko zaradi odpusta dveh zaupnikov.

Budimpešta, 19. aprila. Ministrski predsednik je na vprašanje posl. Ratkaya glede ustavnih garancij odgovoril, da sta zakonska načrta glede razširjenja delokroga upravnega sodišča in kurijalnega sodstva že gotova.

Pariz, 19. aprila. Po dogovoru notr. ministrstva in obč. sveta se bo slavlje device Orleanske vršilo kot dosedaj; prevladoval bo svetni značaj. Uradništvo, ki se slavnosti udeleži neoficijelno in ne korporativno, bo imelo prednost pred duhovščino. V sprevedu, ki bo odhajal od mestne hiše in ne od katedrale, ne bo nobenih verskih znamenj. Prebivalstvo je s tem dogovorom zadovoljno.

Gaeta, 19. aprila. Kralj Viktor Emanuel je v spremstvu srednjemorskega brodovja dospel sem; bil je predmet navdušenih ovacij. Angleška kraljeva dvojica se je udeležila dejeneura, ki ga je priredil italijanski kralj na ladji »Trinacria«.

London, 19. aprila. Na seji spodnje zbornice je dejal državni podtajnik Robertson, da ni bila angleška mornarica še nikoli tako močna kakor sedaj.

London, 19. aprila. Kancelar drž. zaklada Asquith je konstatiral, da je prebitka v minulemu letu 5,399.000 funtov, ki pripade po zakonu fondu za redukcijo drž. dolgov. Opozarjal je, da bode morala vlada obrniti vso pozornost socialni reformi starostnega zavarovanja, ki je najbolj pereča zadeva.

Lodz, 19. aprila. Tu se vrše že dva dni spopadi med posameznimi strankami; 7 oseb je ubitih, 12 ranjenih. Izvršilo se je več roparskih vlovov; policija je zaprla 30 oseb.

Varšava, 19. aprila. 20 oboroženih ljudi je napadlo postajo Suhehdjov, oropalo blagajno in razrušilo brzojavno in telegrafsko zvezo. Storilcev niso prijeli.

Peterburg, 19. aprila. Komisija je sklenila vladno predlogo za dovolitev 22 milijonov za omejitev lakote takoj predložiti dumi v razpravo.

Peterburg, 19. aprila. Sodni prokurator Ruban je pozval socialnega poslanca Novelskega na dvoboj, ker je razžalil sodišče. Poslanec je dvoboj odklonil.

Peterburg, 19. aprila. Du a nadaljuje agrarno debato. Dva kmečka zastopnika desničarja sta se zavzela za razlastitev veleposetnikov z zmerno odškodnino. Če bi se veleposetniki temu upirali, naj se uvede visok zemljiški davek. Govora sta napravila velik vtis. — Od 30. aprila do 12. maja ima duma velikonočne počitnice.

Peterburg, 19. aprila. Prof. Martens ki je v »Times« objavil članek, v katerem govori o nesposobnosti dume, označuje v »Novem Vremenu« te misli za svoje osebno naziranje.

Peterburg, 19. aprila. Na nikolajevski železnici so začeli delavci blagovnega prometa s pasivno rezistenco; namesto 2000 vozi le 200 vóz. Poskus, vzdržavati promet v polnem obsegu s pomočjo orožništva se je izjalovil.

Peterburg, 19. aprila. Vsled spopada med delavci in »resničnimi ruskimi ljudmi« počiva v odeski luki delo.

Peterburg, 19. aprila. Baron Fredericks in Kisjukov, guverner oz. podguverner Nižnega Novgoroda sta postavljena pred sodišče zaradi prekoračenja in zlorabe uradne oblasti v zadevi Lidwall.

Peterburg, 19. aprila. Trgovski minister je sestavil komisijo, ki bo preiskala ruski del otoka Sakalina in izdelala načrte za kolonizacijo, gradnjo cest in pristanišč in za povzdigo rudarstva in trgovine.

Peterburg, 19. aprila. Krustalev, član delavskega sveta, ki je bil deportiran v Sibirijo in je pobegnil, je na varnem v inozemstvu. Večkrat se je preoblekel in večkrat je bil v nevarnosti, da ga prime policija.

Peterburg, 19. aprila. Stolipin je z okrožnico prepovedal državnim funkcionarjem, odgovarjati parlamentarnim odsekom na interpelacije, če so navzoči nečlani dume.

Peterburg, 19. aprila. Justični minister je pozval predsednika moskovskega prizivnega sodišča, naj demisionira. Misli se, da je razlog ta, ker je bilo pod Arnoldovim predsedništvom obsojenih več »ruskih ljudi«.

Petrograd, 19. aprila. Železničarji na progi do Moskve so v stavki. Delavci Nikolajske železnice so pričeli s pasivno rezistenco.

Peterburg, 19. aprila. Socialno-demokratska interpelacija glede vmešavanja vlade ob strajku v

Baku je bila v komisiji odklonjena, pač pa je v soglasju s socialno-demokratskim zastopnikom sklenila komisija naprositi vlado, da dá pojasnila glede položaja v Baku, ki je vsled ondotne petrolejske industrije največjega pomena za vso državo.

Katovice, 19. aprila. Na kazaško patroljo je bilo oddanih nekaj revolverskih streliv. Policijski glavar je ubit, dva kazaka težko ranjena.

Odessa, 19. aprila. Včeraj je bil na trgu pred luko krvav spopad med delavci in črno stotnijo. Pet oseb je ranjenih, dve smrtno. Vojaštvo je aretiralo 13 oseb.

Tiflis, 19. aprila. Vojno sodišče je priznalo morilcu ameriškega konzula Stuarda, Dkidšavadežu smrt na vislice, a mu zmanjšalo kaznen vsled mladostnosti in odkritosrčnega priznanja na deset let težke ječe. Ostala obtožena je sodišče oprostilo.

Baku, 18. aprila. Strajk mornarskih delavcev je končan; dosegli so nov delavni red in določitev minimalne mezde.

Baku, 19. aprila. En del mornarjev kaspijske mornarice se je uprl.

Lahore, 19. aprila. Najvišje sodišče je potrdilo obsodbo lastnika in urednika lista «Punjali» zaradi hujškanja proti Evropejcem. Razburjena množica domačinov je obmetavala stražnika z blatom in venčala obsojenca. Množica je razgrajala dalje in napadla več Evropejcev, dokler je ni policija razgnala.

Po zaključku lista.

V prvem volilnem razredu so zmagali liberalci gladko, ker ni bilo nasprotnih kandidatov. Dobila sta Lenček in Trnkóczy po 217, dr. Triller 211, Predovič 207 glasov. Volilnih upravičencev v prvem razredu je 751.

Za državnozborsko volitev dne 14. odnosno 23. maja hoče ljubljanski magistrat določiti čas od 8. do 12. ure dopoldne. To meri naravnost proti delavskim volilcem. Najprej se je razpisalo volitve na delavnik, sedaj se hoče delavcem že otežati volitev z določanjem neugodnih ur. **Protestiramo** z vso odločnostjo temu namenu! Volitve morajo trajati čez poldan in tudi popoldan. Sedanjo določbo morajo smatrati delavci za provokacijo.

Prag, 19. aprila. Cesar je danes obiskal česko-slov. etnografski muzej na Smihovu, potem dekliško vzgojevališče sester srca Jezusovega, ter vltavsko luko na Smihovu. V dvorskih krogih se govori, da ostane cesar dlje v Pragu.

Prag, 19. aprila. Beck je sprejel danes Masaryka, potem predsednike raznih korporacij, pogovarjal se je z grofoma Thun in Erwein Nostitz, potem je imel konferenco radi sodniških imenovanj.

Budimpešta, 19. aprila. Košutova bolezen se je obrnila na slabše. Ima tudi mrzlico.

Napulj, 19. aprila. Greco in di San Malato sta imela dvoboj. San Malato je bil lahko ranjen na roki, Greco je dobil po dolgem boju težko rano na roki.

Lošinj, 19. aprila. Seismograf je zaznamoval zadnjo noč dva potresa; prvi, okrog 9000 kilometrov oddaljen, je začel ob 1/11, najmočnejši je bil ob 10. uri in 26 minut in je končal ob polnoči; drugi, oddaljen 10.000 kilometrov, je začel ob eni in 5 minuti, bil najmočnejši ob 1. uri 18 min., končal ob 2. uri 56 min. (Tudi ljubljanska opazovalnica zaznamuje dva potresa: Prvega začetek ob 10.48 dopoldan, največja intenzivnost ob 10.51, konec ob 11.30, oddaljenost 1000 kilometrov; drugega začetek ob 10.20 zvečer, največja intenzivnost 10.47, konec o polnoči, oddaljenost 10.000 kilometrov. Danes so aparati naznanili potres na 10.000 kilometrov, ki je začel ob 1 po noči, narasel do 1.50, končal okrog 4 zjutraj.)

Berolin, 19. aprila. Silen tajfun je na veliki petek na ululskih otokih v južnem morju usmrtil 230 izmed 800 domačinov.

Berolin, 19. aprila. Na poti od Harkova je bil užgan vagon osebnega vlaka. Med potniki je nastal velik nemir. Mnogo ljudi je ranjenih, dve sta mrtvi.

Peterburg, 19. aprila. Med vojaštom je razširjena revolucijska organizacija, ki se imenuje «vojaška zveza» in ima več tiskarn. Pri hišni preiskavi so zaprli 30 oseb, med njimi več žensk.

V peterburski ječi so kaznjenci ustavili delo in zažugali, da zavrnejo jed in pijačo, da izrazijo simpatijo političnim jetnikom, ki imajo že tri dni lačen strajk. Poklicali so dve stotniji infanterije.

Sidney, 19. aprila. Vulkan Ruapehu pod Novo Zelandijo je začel močno bruhati.

Peterburg, 19. aprila. V Peterhofu preiskuje policija hiše in strogo nadzoruje prišleče. Bajepride car čez Velikonoč tja.

Vsaka posredba in ponatisek je kaznivo.

Edino pravi je

Thierryev balzam

le z zeleno znamko nune. — 12 malih ali 6 dvojnih steklenic ali pa 1 velika specialna steklenica s patentnim zaklepom 5 K.

4 52—20

Thierryeva centifolijino mazilo

proti vsem, še tako starim ranam, vnetjem, poškodbam itd., 2 lončka K 3-60. Razpošilja se le proti povzetju ali za poslani denar.

Te dve domači zdravili sta povsod znani in še od nekdanj sloveči.

Naročila se naj naslovljajo na:

Lekarnar A. Thierry v Pregradi p. Rogaški Slatini.

Zaloga večinoma po lekarnah. Knjižice s tisoči zahvalnih pism zastonj in franko.

Sprejme se tako

Več čevljarjev

za pucanje in cvikanje.

Obenem dobe

tu bivajoči mojstri

popolnoma pripravljeno delo na dom.

Hitzl & Kozina, Breg 20.

Kaj hočejo socialni demokratije

ali program socialno-demokratske stranke.

Dolžnost vsakogar, ki se zanima za politično življenje, je, da se seznani s težnjami in zahtevami socialne demokracije. Cena brošur, ki obsega tudi narodnostni program avstrijske socialne demokracije

4 v, po pošti 8 v.

Naroča se je pri upravnistvu

„RDECEGA PRAPORA“.

„Rdeči Prapor“ izvod po 10 v se dobi v Ljubljani v tobakarnah: Blaž, Dunajska cesta; Franzot, dr. kolodvor, Spod. Šiška; Kušer, Sv. Petra cesta; Pichler, Kongresni trg št. 3; Svatek, Glavni trg; Šešark, Šelenburgove ulice; Velkavrh, Sv. Jakoba trg; Kleinstein, Jurčičev trg; Dolenc, Kolodvorske ulice, številka 27; Sušnik, Rimska cesta 24; Ušeničnik, Židovske ulice 1. — **Kranj**: Karol Florian, knjigarna. — **Jesenice**: Jakob Mesar št. 101. — **Trst**: Lavrenčič, Piazza Caserma. — **Trst Rojano**: Močnik, tobakarna — **Gorica**: Krebelj Peter, Kapucinske ulice št. 1. Schwarz, Šolske ulice. — **Reka**: Riccardo Camera, Corso 16. — **Nabrežina**: Ivana Belović, tobakarna.

Potniki v Ameriko
Hateri želijo dobro, po ceni in
zanesljivo potovali naj se obrnejo
na
Simona Kmetelca
v Ljubljani Kolodvorske ulice 26.
Vsakovrstna Pojasnila daje se brezplačno.

„RDEČI PRAPOR“

je najradikalnejše slovensko glasilo, nujno potrebno vsakemu volilcu in vsakomur, ki hoče biti objektivno informiran o do-
mači in splošni politiki.

„RDEČI PRAPOR“ je najmodernejši slovenski list, ki ne bi smel manjkati v nobenem bralnem društvu ali čitalnici ter napredni hiši.

Priporočajte „Rdeči Prapor“ povsod!

Tiskarna Iv. Pr. Lampret

Kranj :: Gorenjsko :: Kranj

se priporoča p. n. občinstvu v vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmodernejše oblike. Ker je bogato založena z modernimi črkami in okraski ter opremljena z najnovejšimi stroji in električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini, in sicer: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, cenike, etikete, bolete, časopise, knjige, brošure, cirkularje, reklamne liste, lepake, opomine, vabila, molitvenike, mrtvaška naznanila, razglednice, hranilne in zadržne knjižice, poročna naznanila, vizitke, vstopnice, zavitke, dopisnice, jedilne liste, vignete i. t. d., sploh izvršuje vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela okusno in ceno. V isti založbi je izšla tudi časa primerna knjižica v drugi, pomnoženi izdaji

Novi državnozborski volilni red.

Delniška družba združenih pivovarn Žalec in Laški trg

Telefon št. 163.

v Ljubljani

Telefon št. 163.

priporoča svoje

izborna pivo v sodcih in v steklenicah.

Telefon št. 187.

Zaloga v Spodnji Šiški.

Telefon št. 187.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Bartl.

Tiska Iv. Pr. Lampret v Kranju.